

Fitxa 6

CALA BLANCA

DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSQUES:

Municipi: Ciutadella.

Altres topònims: no se'n coneixen.

Àrees urbanes associades: Cala Blanca.

Accés: rodat. Des de la carretera de Ciutadella al cap d'Artrutx (Me-24). La platja té estacionament associat a la zona urbana.

Orientació de la platja: oest.

Superfície de platja: 2.200 m².

Llargada de platja: 40 m.

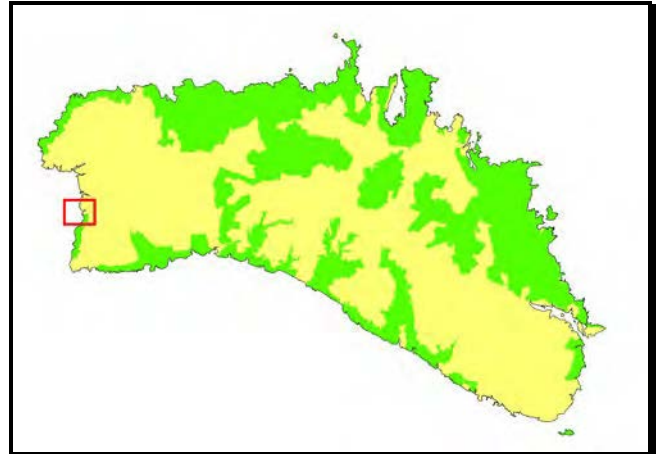
Amplada mitjana de la platja: 50 m.

Grau de saturació de la platja: alt en plena temporada.

Geologia de l'entorn: es tracta de la sortida natural d'un torrent que s'ha encaixat per erosió hídrica sobre la plataforma carbonatada del Miocè superior, formada per calcàries blanques. Presència de forts processos de carstificació litoral, que creen tenasses d'erosió.

Composició del sediment: d'origen carbonatat orgànic (+95%), amb alta proporció de gra fi i color blanc.

Espai natural protegit: no inclosa.

SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: platja de tipus A (urbana).

Distància a l'estacionament: 15 m, ubicat a la zona urbana.

Servei de socorrisme: disposa de caseta de socorrisme a primera línia de platja.

Altres serveis: la platja disposa de serveis de para-sols, gandules i lloguer de patins de pedals. Trobam als costats de la platja dos serveis de bar. La platja disposa de servei de transport públic amb el nucli de Ciutadella i amb altres nuclis turístics.

ENTORN I PAISATGE

Típic cala del ponent de Menorca per la seva forma allargada i estreta, les seves petites dimensions i el penyal baix. La platja conserva un dels pocs sistemes dunars associats a platges urbanes del cap de ponent. És de dimensions reduïdes i poca alçada, però conserva una part de la seva vegetació dunar original. El sistema s'endinsa cap a l'interior més enllà de la carretera adjacent, on el recobreix parcialment un pinar. Antigament, aquesta part més interior havia tingut un cert aprofitament agrícola.

El nucli turístic de Cala Blanca forma part de l'entorn periurbà de Ciutadella. Adjacents a la platja, entre les restes del pinar original, es poden trobar àrees verdes enjardinades, amb un petit parc infantil.

PLANTES I VEGETACIÓ

Actualment, les mostres més evidents de vegetació dunar es concentren a un costat de la platja, entre aquesta i la carretera. De totes maneres, el poc que queda ens diu que, a pesar de la seva mida reduïda, les plantes d'arenal hi estaven ben representades. La presència d'espècies com el fenàs de platja (*Elymus farctus*), la lletrera de platja (*Euphorbia paralias*), el lliri de platja (*Pancratium maritimum*), el cascall marí (*Glaucium flavum*), el carc marí (*Eryngium maritimum*) o el trèvol mascle (*Lotus cytisoides*) (planta florida a la foto adjacent), són testimonis que sempre hi hagut un mínim de dinàmica dunar.

Algunes d'aquestes plantes, com el lliri de platja (vegeu foto adjacent), i d'altres com la sempreviva (*Helichrysum stoechas*) o el bolitx bord (*Anthemis maritima*) també s'estenen més cap a l'interior fins al pinar de l'altra banda de la carretera, un fet que deixa constància de la major extensió que devia ocupar aquest tipus de vegetació anteriorment. A les proximitats de la carretera i coincidint amb el pas de l'aigua per sota el pont, apareixen tota una sèrie de plantes ruderals típiques, com la bleda borda (*Beta maritima*) o els lletsons (*Sonchus* spp.).

ANIMALS

Els arenals, en general, són un bon lloc per observar papallones, especialment als mesos de maig i juny. En el cas de Cala Blanca, tot i les reduïdes dimensions de la zona ocupada per la vegetació dunar, s'hi poden veure diverses espècies libant de les flors. Les més habituals són la papallona de l'alfal (*Colias crocea*), la blaveta d'ugons (*Polyommatus icarus*) (vegeu foto amb el mascle de color blau i la femella de color marronós) i la llimonera (*Gonepteryx cleopatra*).

DINS LA MAR

La part marina de Cala Blanca està dominada pel típic fons d'arena fina i blanca de les cales del sud, a vegades amb una tonalitat una mica rosada, de la qual són responsables les diminutes closques trencades del foraminífer *Miniacina miniacea* (vegeu foto adjacent). Al litoral hi apareixen abundants algues verdes de la família de les ulvàcies (algues oportunistes de creixement molt ràpid) que es desenvolupen a llocs pertorbats (les pertorbacions

poden ser d'origen natural o humà). Les pitjallides són abundants a aquesta part de la cala. Aproximadament des de la meitat de la cala cap a fora el fons d'arena és substituït per fons de posidònia i roca. El litoral en aquesta part més externa es caracteritza per la presència de poblaments molt ben constituïts de l'alga *Cystoseira stricta*, bona indicadora de la qualitat de l'aigua.

HISTÒRIA I SINGULARITATS

Tota la zona és coneguda pel seu gran desenvolupament càrstic, que dóna lloc a multitud de coves i forats, tant a la vorera de la mar com terra endins. Al costat de la platja algunes d'aquestes coves s'han aprofitat per instal·lar-hi serveis de restauració, i d'altres, com la de Parella o de s'Aigo, conserven intactes la seva bellesa natural.

Pels volts de la platja encara es poden intuir les restes de l'antiga naveta de Parelleta, d'origen talaiòtic.